

ผลการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนวัดประทุมทายการาม จังหวัดนครศรีธรรมราช

The Effects of the CIPPA Learning Management on English Learning Achievement and Group Work Behaviors of Prathom Suksa VI Students of Wat Prathumthayakaram School in Nakhon Si Thammarat Province

ปัทมวารรณ สุขศรี¹ อารีรักษ์ มีแจ้ง²

Patthamawan Suksri¹ Arrerug Meejang²

¹นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา และ 2) ศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในขณะที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดประทุมทายการาม จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และ 3) แบบวัดพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานร่วมกันอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมการทำงานร่วมกัน
ประถมศึกษา

Abstract

The purposes of this research were (1) to compare English learning achievements of Prathom Suksa VI students of Wat Prathomthayakaram School in Nakhon Si Thammarat province before and after learning under the CIPPA learning management; and (2) to study group work behaviors of the students while learning under the CIPPA learning management.

The research sample consisted of 33 Prathom Suksa VI students studying in the first semester of the academic year 2014 at Wat Prathomthayakaram School in Nakhon Si Thammarat Province, obtained by cluster random sampling. The research instruments were (1) learning management plans for the CIPPA learning management, (2) an English learning achievement test, and (3) a group work behavior assessment form.

Statistics for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test.

Research findings showed that (1) the post-learning English learning achievement of Prathom Suksa VI students of Wat Prathomthayakaram School, who learned under the CIPPA learning management, was higher than their pre-learning counterpart achievement at the .05 level of statistical significance; and (2) the students' group work behaviors were rated at the high level.

Keywords: CIPPA learning management, English learning achievements, Group work behaviors, Prathom suksa

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของ ชุมชนโลก ช่วยให้เข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต การพัฒนาตนเอง ชุมชน สังคมและประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ 2552 : 1) สอดคล้องกับแนวคิดของ กนกรัตน์ มหาทก (2548:1) ที่กล่าวว่าประเทศต่างๆ ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความเจริญก้าวหน้าในด้าน อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ฉะนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนต้อง เรียนรู้

จากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรตั้งแต่ ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษามาโดยตลอด มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ถึงแม้ว่าภาษาอังกฤษจะได้รับการบรรจุอยู่ในหลักสูตรการศึกษาชาติ แต่ในความเป็นจริง การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบผลสำเร็จ ครูส่วนใหญ่ใช้การอธิบายมากกว่าการจัดกิจกรรมแบบกลุ่ม ทำ ให้นักเรียนไม่เกิดความกระตือรือร้นและไม่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนไม่สามารถนำ

ภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง สอดคล้องกับ จินตนา ชีรสถิตย์ธรรม (2553:3) กิตติชัย ลีรุ่งนาวรัตน์ (2551:2) และสมยศ ศรีบรรพต (2548:2) กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ไม่ประสบผลสำเร็จตามที่หลักสูตรกำหนด เพราะการเรียนการสอนส่วนใหญ่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง ด้วยความเชื่อว่าครูจะต้องมีความรู้ดีกว่านักเรียน การเรียนการสอนส่วนใหญ่จึงเป็นลักษณะครูถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน ครูส่วนใหญ่จะสอนเนื้อหาในบทเรียนที่กำหนดไว้ ส่วนผู้เรียนเป็นฝ่ายรับความรู้จากครู ครูไม่มีวิธีการสอนที่หลากหลาย นักเรียนไม่ได้ทำงานกลุ่ม ทำให้ไม่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเท่าที่ควร ผู้เรียนขาดโอกาสในการรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ผู้เรียนจึงไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนเท่าที่ควร

จากสภาพปัญหาต่างๆและประสบการณ์ของผู้วิจัยซึ่งรับผิดชอบการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหา เช่น นักเรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เขียนประโยคภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง อ่านคำศัพท์ไม่ออก ไม่ให้ความร่วมมือกับการทำงานกลุ่ม เนื่องจากครูใช้วิธีการสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ จากข้อมูลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนโรงเรียนวัดประทุมทายการาม ปีการศึกษา 2555 ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ของสำนักทดสอบทางการศึกษา (2555:3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยไม่ถึงเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด คือ 50 เปอร์เซนต์ เมื่อแยกตามมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละมาตรฐาน มีคะแนนเฉลี่ยดังนี้ มาตรฐาน ต 1.1 52.97 มาตรฐาน ต 1.2 43.35 มาตรฐาน ต 1.3 45.11 มาตรฐาน ต 2.1 38.61 มาตรฐาน ต 3.2 42.82 จากคะแนนเต็ม 100 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยส่วนใหญ่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้

ดังนั้นแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีความเชื่อว่า ผู้เรียนทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545 มาตรา 22 กล่าวว่าในการจัดการศึกษาให้ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ 2552:11) กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ สอดคล้องกับแนวคิดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์จากกิจกรรม และการปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ ดังนั้นความรู้ที่ผู้เรียนได้รับต้องมาจากการที่ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าแสวงหาความรู้ และหาคำตอบด้วยตนเอง แล้วยนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยมีครูเป็นผู้ที่ให้ความช่วยเหลือแนะแนวทางให้ การดำเนินการในรูปแบบดังกล่าว จะต้องคำนึงถึงศักยภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในรูปแบบหรือลักษณะที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์นั้นๆ แล้วส่งผลต่อความสามารถที่มีอยู่ในตัวผู้เรียน จนกระทั่งสามารถพัฒนาตนได้ (สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา 2545:48)

ฉะนั้นการที่ครูจะพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนต้องแสวงหาเทคนิคการสอนรูปแบบต่างๆและกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการเรียนให้กับผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา CIPPA ซึ่งทิสนา แจมมณี (2545:1-17) ได้พัฒนา 190 | ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 (ก.ค. – ธ.ค.) 2558

แนวความคิดการใช้กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง การใช้กระบวนการเรียนรู้ต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน เช่น กระบวนการคิดวิเคราะห์ การใช้วิจารณญาณ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการแสวงหาความรู้ การนำความรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เป็นการเชื่อมโยงทฤษฎีความรู้สู่การปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียนแต่ละคน จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคต่างๆได้อย่างหลากหลายโดยเน้นการทบทวนความรู้เดิม การสร้างความรู้ใหม่ การทำความเข้าใจ การแลกเปลี่ยนความรู้ในกลุ่ม การสรุปความคิดรวบยอด การแสดงผลของการเรียนรู้ และการประยุกต์ใช้ความรู้ให้ผสมผสานกันไปตามสภาพของผู้เรียน ประกอบด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนแสดงประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมโดยวิธีสนทนาซักถาม เล่นเกมปริศนาคำทาย การร้องเพลง เล่าประสบการณ์ อ่านออกเสียงคำศัพท์เพื่อทบทวนเนื้อหาและคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้ว

2. ขั้นผู้เรียนแสวงหาความรู้ใหม่ จัดกิจกรรมโดยผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ใหม่โดยศึกษาจากเอกสาร หนังสือพจนานุกรมภาษาอังกฤษ เช่น ค้นคว้าคำศัพท์ ฟังเทปบันทึกเสียงบทสนทนาแล้วตอบคำถาม ร่วมกันอภิปรายความหมายของคำศัพท์ ฟีกอ่านออกเสียงตามบัตรคำ พูดและเขียนประโยคโดยดูตัวอย่างจากแถบประโยค ทำใบกิจกรรมจับคู่คำศัพท์กับบัตรภาพ ค้นหาคำความสั้นๆ จากสื่อการเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ตหรือแหล่งเรียนรู้ห้องสมุด ฟังบทสนทนา หรือการควิดีโอทัศน์จากเว็บ Youtube.com

3. ขั้นทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความรู้ใหม่ แล้วเชื่อมโยงกับความรู้เดิมโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ เช่น กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแสวงหาความรู้ โดยการแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ทำชิ้นงาน การเขียนประโยคบทสนทนา กระบวนการสร้างค่านิยม เช่น จับคู่ฝึกสนทนาโต้ตอบ พูดและเขียน บทสนทนาตามสถานการณ์

4. ขั้นผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ให้กลุ่มช่วยกันตรวจสอบความรู้ความเข้าใจระหว่างกัน เช่น การแสดงบทบาทสมมติ หรือสถานการณ์จำลอง จับคู่หรือแบ่งกลุ่มพูดสนทนาโต้ตอบ สัมภาษณ์ นำบทสนทนามาฝึกพูดในกลุ่มของตนเอง เล่นเกมฝึกออกเสียงคำศัพท์

5. ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ ในขั้นนี้ผู้เรียนจะจัดระเบียบของความรู้ที่ได้จากการเรียนโดยสรุปประเด็นสำคัญทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ ในรูปของผังกราฟฟิก (Graphic Organizers) รูปแบบต่างๆ เช่น การใช้แผนผังความคิด (Mind Maps) แผนผังใยแมงมุม (Webs) แผนผังก้างปลา (Fish Bones) และแผนภูมิ (Charts) เป็นต้น

6. ขั้นปฏิบัติ / แสดงผลงาน เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติสร้างผลงานของตนเองแล้วนำเสนอผลงานของตนโดยวิธีต่างๆ เช่น จัดนิทรรศการ จัดอภิปรายนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน แสดงบทบาทสมมติการพูดสนทนาตามสถานการณ์ เขียนเรียงความจากภาพกิจกรรมที่กำหนดให้ วาดภาพหรือแต่งคำประพันธ์ให้สัมพันธ์กับคำศัพท์หรือประโยค เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้อื่นรับรู้และตรวจสอบความเข้าใจของตน มีการประเมินผลงานโดยใช้เกณฑ์ที่เหมาะสมทำให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้อื่น

7. ชั้นประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆเพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา และความจำในเรื่องนั้นๆ เช่น เขียนบทสนทนาตามสถานการณ์ตามที่กำหนดให้และแสดงบทบาทสมมติพูดสนทนาโต้ตอบ

นักวิจัยหลายท่านได้นำแนวการจัดการเรียนการสอนแบบซิปปามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อาทิ จินตนา ชีรสถิตธรรม (2553:บทคัดย่อ) ปัญญาภรณ์ อินจรัส (2549:บทคัดย่อ) และดารินทร์ ตะนะทิพย์ (2545:บทคัดย่อ) โดยนำการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบซิปปาไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีผลสอดคล้องกันว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี และระดับดีมาก

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบซิปปามาจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในขณะที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา มีพฤติกรรมการทำงานร่วมกันอยู่ในระดับมากขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดประทุมทายการาม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 210 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดประทุมทายการาม ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา จำนวน 10 แผน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอนการสอนของทีศนา เขมมณี (2542) ประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 10 บท ได้แก่ เรื่อง Introducing Myself, Daily Activities, Greetings, Eating Out , At the Market, Useful Water, How to be Green, Wonderful Seasons, Hobbies และ My Favorite Sports โดยมีส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

- 1) สารระสำคัญ
- 2) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) สารการเรียนรู้
- 4) กิจกรรมการเรียนรู้
 - ขั้นทบทวนความรู้เดิม
 - ขั้นผู้เรียนแสวงหาความรู้ใหม่
 - ขั้นทำความเข้าใจข้อมูล / ความรู้ใหม่
 - ขั้นผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้
 - ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้
 - ขั้นปฏิบัติ / แสดงผลงาน
 - ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้
5. สื่อการเรียนการสอน
6. การวัดและประเมินผล

แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้รับการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจัดการเรียนการสอน จำนวน 3 คน ผลการประเมินพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 10 แผน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จัดทำเป็นแบบทดสอบ 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ โดยใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบทดสอบทักษะการพูด แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 6 ข้อ
- ตอนที่ 2 แบบทดสอบทักษะการฟัง แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 6 ข้อ
- ตอนที่ 3 แบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 6 ข้อ
- ตอนที่ 4 แบบทดสอบทักษะการเขียน แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้รับการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-objective congruence : IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ แบบทดสอบปรนัยจำนวน 18 ข้อ มีค่าความยากระหว่าง 0.20-0.74 แบบทดสอบปรนัยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบแบบปรนัยอยู่ที่ .76

2.3 แบบวัดพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนเกี่ยวกับการทำงาน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

ของลิเคิร์ต (Likert) โดยข้อความครอบคลุมในประเด็นการเป็นผู้นำ การมีส่วนร่วมในการทำงาน การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การปฏิบัติตามระเบียบ และการเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม จำนวน 15 ข้อ แบบวัดพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน ได้รับการประเมินตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-objective congruence : IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทุกข้อคำถาม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ แบบปรนัย และอัตนัย ให้นักเรียนทำการทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลาสอบ 1 ชั่วโมง

3.2 ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาที่จัดทำขึ้น จำนวน 10 แผน ใช้เวลาสอน 16 ชั่วโมง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ในระหว่างเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน 2557 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง และในขณะที่สอนมีการให้นักเรียนทำแบบวัดพฤติกรรมการทำงานร่วมกันหลังการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาเสร็จสิ้นทุกๆ 2 แผน รวมทั้งสิ้น 5 ครั้ง

3.3 หลังจากจัดการสอนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาสอบ 1 ชั่วโมง

3.4 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อการวิเคราะห์และสรุปผลการทดลองต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS for Window โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ นำมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โดยการทดสอบค่าที (t-test dependent)

4.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบวัดพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน นำมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. พฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในขณะที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายครั้งก็อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

การอภิปรายผล

งานวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดประทุมทายการาม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีประเด็นที่น่าสนใจสามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 สอดคล้องกับผลการวิจัยของคารินทร์ ตนะทิพย์ (2545:บทคัดย่อ) ปัญญาภรณ์ อินจรัส (2549:บทคัดย่อ) สุทิน จำปาเงิน (2550) จินตนา ชีรสติธรรม (2553:บทคัดย่อ) และเทพประทาน มระกรณ์ (2554) และนิรชร บุญเริ่ม (2554) ซึ่งนำการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบซิปปาไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี และระดับดีมาก ผู้วิจัยคิดว่าเนื่องมาจากเหตุผล 3 ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาได้ใช้หลักการจัดการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่บนพื้นฐานการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์และการพึ่งตนเอง มีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อนในชั้นเรียน ทำให้เกิดความรู้ที่คงทนมากขึ้น และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนสามารถฟังบทสนทนา เรื่องสั้น พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ และตอบคำถามจากเรื่องได้ เขียนบทสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ พูดสนทนากับเพื่อน ในกลุ่มโดยการจับคู่สนทนาได้ตอบอย่างถูกต้องด้วยน้ำเสียงที่สุภาพ อาสาพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนเป็นรายคนและรายคู่ มีความกระตือรือร้นในแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ด้วยการพูด และแสดงท่าทางประกอบ สนใจใฝ่รู้ในการค้นคว้าหาคำศัพท์และข้อมูลจากสื่อ อินเทอร์เน็ต หนังสือพจนานุกรมภาษาอังกฤษ สามารถอ่านเรื่องสั้นและข่าวพยากรณ์อากาศ สรุปใจความสำคัญ ตอบคำถาม ทำชิ้นงาน และจัดบอร์ดนิเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่สอง จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เป็นวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลายช่วยให้นักเรียนทำความเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น โดยครูผู้สอนสามารถเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ 1) ทบทวนความรู้เดิม เช่น การซักถาม เล่นเกมทายคำศัพท์ ทบทวนคำศัพท์โดยการร้องเพลง ดูภาพและออกเสียงคำศัพท์ เล่าประสบการณ์ที่นักเรียนเคยพบเจอ 2) การสร้างความรู้ใหม่ นักเรียนศึกษาเรื่องสั้นจากสื่ออินเทอร์เน็ต บทความสั้นๆ จากหนังสือภาษาอังกฤษหรือพจนานุกรมภาษาอังกฤษ และนำมาสรุป

เพื่อตอบคำถาม 3) การทำความเข้าใจนักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน จับคู่สนทนา 4) การแลกเปลี่ยนความรู้ในกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ จับคู่หรือแบ่งกลุ่มพูดสนทนาโต้ตอบ สัมภาษณ์ นำบทสนทนามาฝึกพูดในกลุ่มของตนเอง นำเสนอชิ้นงานหน้าชั้นเรียน ถามและตอบเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจของกลุ่มตนเองและกลุ่มอื่น 5) การสรุปความคิดรวบยอด โดยการอภิปราย การพูดนำเสนอผลงานตามขั้นตอนที่ได้ปฏิบัติจริง การเขียนสรุปโดยใช้แผนผังความคิด เขียนแผนภูมิแท่ง (bar chart) 6) ประยุกต์ใช้ความรู้ เขียนบทสนทนาตามสถานการณ์ตามที่กำหนดให้และแสดงบทบาทสมมติ พูดสนทนาโต้ตอบ เขียนเรียงความจากภาพหรือคำที่กำหนดให้ 7) สรุปและนำเสนอผลงาน จัดนิทรรศการ จัดอภิปราย นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน แสดงบทบาทสมมติ การพูดสนทนาตามสถานการณ์

ประการที่สาม การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาเป็นการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมและสามารถนำความรู้ที่ได้มาสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเองจากการที่นักเรียนสามารถทำกิจกรรมดังกล่าวได้ดี เนื่องมาจากนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง ซึ่งครูกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนและต่อเนื่อง เช่น การสืบค้นข้อมูลจากสื่อ/แหล่งเรียนรู้ต่างๆที่หลากหลายด้วยตนเอง สรุปข้อมูล เปิดโอกาสให้ตนเองได้รับฟังเหตุผลจากผู้อื่น และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สามารถนำความรู้จากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนมาคิดทำกิจกรรม /ชิ้นงานที่แปลกใหม่ ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยจึงคิดว่า การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียนในทุกด้าน กล่าวคือ ด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านสังคมและด้านอารมณ์ ทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการคิดสร้างสรรค์ผลงานที่เกิดจากการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปามีพฤติกรรมการทำงานร่วมกันในระดับมาก สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้วิจัย ที่ได้จัดกิจกรรมกลุ่ม โดยมีการจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี อาทิ การจัดโต๊ะเรียนที่ง่ายและสะดวกต่อการจัดกิจกรรมการทำงานกลุ่ม การเล่นเกมและการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน วิธีการจัดกลุ่มนักเรียน โดยการจับสลาก การเล่นเกม การใช้บัตรคำ การนับหมายเลขเพื่อแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม การแบ่งหน้าที่ในการทำงานกลุ่มอย่างชัดเจน กิจกรรมจับคู่สนทนา กิจกรรมการสัมภาษณ์เพื่อนในกลุ่มของตนเองและกลุ่มอื่น การแสดงบทบาทสมมติของกลุ่มโดยเน้นให้นักเรียนได้แสดงออกทุกคน ทำให้นักเรียนมีการเตรียมความพร้อมอยู่ตลอดเวลา การสุ่มนักเรียนหรือให้อาสาสมัครแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานที่มาจากภาระของของของกลุ่ม ทำให้นักเรียนรู้สึกสนใจและมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม นักเรียนนำผลงานกลุ่มที่ชนะเลิศมาจัดมุมนิทรรศการในห้องเรียนเพื่อสร้างความภูมิใจกับกลุ่มของตนเอง กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนในกลุ่มได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการสร้างผลงานที่ดี ครูคอยให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับขั้นตอนการกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมและเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ดังนั้นการสอนการทำงานด้วยกระบวนการกลุ่มจึงเป็นวิธีการที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีโดยที่ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายการเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุदानี พิทยาธุวินิจ (2553:บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ

สามารถทำงานกลุ่มร่วมกันอย่างมีความสุข มีการแข่งขันกันทำงานระหว่างกลุ่ม การเรียนภายในกลุ่มนักเรียนมีการวางแผนในการทำงาน มีการแบ่งงาน ทำให้นักเรียนทุกคนมีบทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม นักเรียนได้ร่วมกัน วิเคราะห์และอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดเห็น ความรู้สึกต่อกันทำให้เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น นักเรียนได้รับความรู้ทั้งทางด้านเนื้อหา กระบวนการทำงาน และการนำเสนอผลงานร่วมกัน รู้จักวิเคราะห์วิจารณ์ผลงานอย่างมีเหตุผล ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในการทำงาน และมีการสร้างสรรค์ผลงานที่หลากหลาย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ครูผู้สอนจะต้องให้ความสนใจในประเด็นการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ดังนั้นครูจึงต้องพยายามออกแบบกิจกรรมการสอนในแต่ละครั้งให้มีความแตกต่างกัน มีการจัดเตรียมอุปกรณ์ในการสอนอย่างครบถ้วน อย่างไรก็ตามครูควรคำนึงถึงขีดจำกัดของเวลา โดยครูต้องดูแลแผนการสอนในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละอย่างว่าสอดคล้องกับเวลาหรือไม่

2. ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นที่ 3 ชั้นศึกษาทำความเข้าใจ และชั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม เป็นขั้นที่นักเรียนจะต้องเชื่อมโยงความรู้ใหม่และความรู้เดิมรวมทั้งให้สมาชิกในกลุ่มตรวจสอบความเข้าใจซึ่งกันและกัน นักเรียนอาจจะไม่เข้าใจและวางแผนการทำงานได้ไม่ดี ดังนั้นครูควรดูแล แนะนำอย่างใกล้ชิด กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง และกิจกรรมบางกิจกรรมจะต้องปรับเวลาในการจัดการเรียนการสอน ให้เหมาะสมมากขึ้นโดยคำนึงถึงระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นๆ และศึกษาตัวแปรตามอื่นๆเพิ่มเติม เช่น แรงจูงใจในการเรียน การเห็นประโยชน์ในคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ มหากนก. (2548). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนสาระภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- กิตติชัย ลีรุ่งนาวารัตน์. (2551). การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนระหว่างการสอนด้วยชุดบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 MAT กับการสอนปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ, กรุงเทพมหานคร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จินตนา ชีรสติธรรม. (2553). การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- คารินทร์ ดนะทิพย์. (2545). ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ทิสนา แยมมณี. (2545). กระบวนการเรียนรู้ ความหมาย แนวทางพัฒนาและปัญหาข้อข้องใจ กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- _____. (2542). การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โมเดล ซิปปา. วารสารวิชาการ, 2 (5), 2-30.
- เทพประทาน มระกรณ์. (2555). รายงานการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะคำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษ ตามกระบวนการเรียนการสอนรูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองพลูประชาสรรค์. จังหวัดกำแพงเพชร: (ออนไลน์) สืบค้น 23 พฤศจิกายน 2556, จาก www.kpp2.go.th
- นิรชร บุญเริ่ม. (2554). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชา 014101 ภาษาอังกฤษ 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง About Me ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. สืบค้น 23 พฤศจิกายน 2556, จาก www.thaischool.in.th
- ปัญญาภรณ์ อินจรัส. (2549). ผลการใช้ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

สมยศ ศรีบรรพต. (2548). ผลของการใช้สแคฟโฟลด์ของกิบบอนส์ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี,
อุดรธานี.

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2545). การนิเทศเพื่อพัฒนาการวิจัยในสถานศึกษา.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

สุดานี พิทยาธุวิจิ. (2553). การเขียนความเรียงขั้นสูงโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนอนุบาลขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

สุทิน จำปาเงิน. (2550). ผลการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษแบบซิปปาโมเดล
(CIPPA Model) เรื่อง *Environments* กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านชาติ (มงคลวิทยา) จังหวัดสุรินทร์. สืบค้น 2 ธันวาคม 2556, จาก www.kroobannok.com